

Luonto ja ikuisuus

38. Aikamme on lyhyt, syttyvä,
sammuva kuin liekki.

39. Aurinko laskee, jo pitenee varjot,
aika on eron ja jäähyväisten.
Poissa on ystävä kalle (Kari Rydman)

40. Ei häntä, jolta tähdet radan saa,
voi ihmisajatukset taivuttaa. (Saima Harmaja)

41. Ei mikään voi kuolla, ei kukat, ei tuuli,
ei rakkaus kuolla voi. Ohi polku vain kulkee ja
kukat jää taakse ja muualla soi tuuli. (Aila Meriluoto)

42. Elo mainen kun iltaan raukes, oli tyyntä ja rauhaista niin.
Joku portti vain hiljaa aukes ja se iäks suljettiin.

43. Hän, joka antaa kivun antaa myös lohdutuksen.

44. Kiitos ja siunaus hiljainen myötä,
matkalle, joss´ei tuskaa, ei yötä.

45. Ja kerran tuskaa vailla hän herää uuteen elämään.

46. Ja rauhan maa iankaikkinen kangastaa vastaan. (Aleksis Kivi)

47. Jäi jälkeesi kaipuu jäi sanaton suru.

48. Jätti jäljen ihanan, kaaren kauniin,
loistavan, lensi syliin Jumalan.

49. Kauneinta on hämärtyessä illoin.
Kaikki taivaan rakkaus on silloin kerääntynyt valoon tummuvaan...

50. Kauniit muistot eivät koskaan kuole, eivätkä milloinkaan jätä yksin.

51. Me olemme niin kuin uni ja niin kuin ruoho maan
joka puhkeaa kukkaan ja ehtoolla leikataan. (Mika Waltari)

52. On maa, johonka kaikki polut katoaa.
On Rauhan maa. (Saima Harmaja)

53. Mit'elomme on, lyhyt hetki sielumme eloon verraton,
kun ajast'eroaa sen retki, taivaasta tapaa siipi sen. (Pär Lagerkvist)

54. Mitä tummempi taivas, sitä kirkkaammat tähdet.
Mitä suurempi suru, sitä lähempänä Jumalaa.

55. Muistoista aika rakentaa lohdutuksen.

56. Muistoista aika rakentaa lohdutuksen.

57. Niin lyhyt askel ajasta ikuisuuteen,
niin kapea raja, välillä taivaan ja maan.

58. Olen polkuni päässä, tuhansista erään ja niitä on täynnä maa.
On viileä ilta, eräs päivä on mennyt, on painunut metsien taa. (Aila Meriluoto)

59. On ajaton avaruus arjesta irronnut ikuisuus,
on rauha, hiljaisuus.

60. On hiljainen taivaanranta, eikä lintujen laulu soi.
Ei kuoleman tarkoitusta aina ymmärtää voi.

61. Pois murheet, huolet raukeaa,
kun taivaan portit aukeaa.

62. On siellä ikuinen kesän maa sydän uupunut levätä saa.

63. On taivaan riemu rikkaampi, tuhansin kerroin kirkkaampi
kuin aavistaakaan voimme.

64. Päivä kun nousee, niin sammuvi tähti. Ei se iäks sammu,
ken elämästä lähti. Nuku tähti helmassa päivän! (Eino Leino)

65. Rakas ystävä ei koskaan kuole.
Hän elää ajatuksissamme, sydämissämme, muistoissamme.

66. Siellä on polut tasaiset astua. Siellä ei silmät voi kyyneliin kastua.
Siellä on vihreät kunnaat ja lehdot. Siellä on pehmeät nukkua lehdot.

67. Rauha olkoon tomullesi, päivän paiste muistollesi.

68. Siellä ikionnen asunnoissa on murhe, tuska, huoli poissa.

69. Sydän uupunut levon sai, valkeni ikuinen sunnuntai.

70. Niin taivas vartoo odottavin tähdin...
Ma sinne palaan, josta kerran lähdin.

71. Hiljaa saapui noutaja lauha hellästi irrotti kahleet maan.
Kuljetti sinne missä on rauha missä ei tuskaa milloinkaan.

72. Me muistamme silmäsi kirkkahat, me muistamme hymysi hyvän.
Jätit meille muiston niin valoisan, niin kauniin, rakkaan ja syvän.

73. Hyvän ihmisen muisto miten mieltä se lämmittää miten
aina sen soinnusta sieluun sävel pieni soimaan jää.

74. On lepo jossakin, särkymätön syvä rauha. (Saima Harmaja)

75. Sydämessä soi laulu hiljainen ja sanaton.
Metsä hiljaa huminoi kiire poissa on.

76. Ei ole varjoa kenenkään saapuvan yllä. On vain aamu.
On vain perille pääsy. (Anna-Maija Raittila)

77. Niin aukes portti viimeinen valoon ja lauluun lintujen.

78. Oon onnellinen vaeltaja, käyn maailmasta parempaan.
Ei siellä tuskaa, vaikeuksia. On kirkas määrä matkallain.

79. Kaiken tänne jätän rikkaan kauniin maan.
Nousen taivaan sineen ruskoon punertavaan.